

PREGÓ FESTA MAJOR. TORELLÓ 2015

CLUB BÀSQUET TORELLÓ

Veiem una cistella de bàsquet a l'escenari. Al centre hi ha una caixa de cartró amb el següent escrit:

**-2015-
MATERIAL CBT
NO HO TOQUEU!**

PRÒLEG - LOCUCIÓ RÀDIO

Locutor 1: Increïble, apostoflant, excels, un moment històric! Qui ho hauria dit que el 2015, celebraria el seu 50è aniversari! El club bàsquet Torelló està a punt de sortir per la porta gran de la història del bàsquet mundial. Tot l'esforç invertit, els valors que s'han posat en relleu dia rere dia, partit rere partit, totes les lesions, tots els entrebancs, totes les barreres que hem aconseguit travessar tindran la seva recompensa.

Locutor 2: Junts! Afició, jugadors, jugadores, membres de l'equip tècnic, la Paqui, tots i cadascun de vosaltres, Pescallunes tots, peces clau, elements vitals, per la constatació d'aquest premi tan preuat i tan esperat per tots.

Locutor 1: Qui els hauria explicat als primers torellonencs que van començar a jugar a La Farga Lacambra que arribaria aquest dia!

Locutor 2: Aprofitem que s'està netejant la pista de la suor d'un dels contrincants per fer l'anàlisi tècnica de l'última jugada: Santi Brobirosa:

Santi Brobirosa: El Torelló està jugant molt bé! Es nota que té un joc fonamentat i basat en el sistema que ja va instaurar Emili Viñas.

Locutor 1: Moltes gràcies, Santi, per aquestes anàlisis sempre tan profundes! Finalment han acabat de netejar la pista; ha sigut més complicat que desglàçar la pista del Fortià Solà!

Locutor 2: (*rient*) Aquests jugadors no han hagut de desglàçar mai cap pista, però si no hagués sigut per aquells inicis del CBT, ells, i tampoc nosaltres, no seríem aquí!

Locutor 1: Quanta veritat! Mentrestant el Club Bàsquet Torelló comença jugada d'atac...

Locutor 2: El partit està en una zona perillosa. El Torelló només guanya de cinc punts i sabem que tenim problemes en defensa.

Locutor 1: Sort en tenim de l'afició que, en dies com aquest, és un jugador més. Quants torellonencs units per una mateixa causa!

Locutor 2: Tan units com van quedar el Club Bàsquet Torelló i l'Handbol després de compartir la pista del Club durant tants anys!

Locutor 1: *(rient)* Quanta raó! Sort que tot queda entre Pescallunes! I és que aquest equip és ferm com una roca. Són les lloses del casc antic de Torelló!

Locutor 2: Fermes, unides, ni un camió les pot fer ballar!

Locutor 1: Sí. Ah... Sí... Però aquesta no és la qüestió; la qüestió és que el Club Bàsquet Torelló ha vist com li han retallat quatre punts en les últimes jugades. Ara només guanya d'un punt i resten 20 segons per a la finalització d'aquest partit... Tenim el somni a tocar!

Locutor 1: El Club Bàsquet Torelló ha vist com li han retallat quatre punts en les últimes jugades. Ara només guanya d'un punt i resten 20 segons per a la finalització d'aquest partit... Tenim el somni a tocar!

Locutor 2: És possible, és possible!

Locutor 2: Atenció perquè el Torelló acaba de perdre la pilota en una zona molt perillosa...

Locutors a la vegada: No!... No...

Locutor 1: Triple en contra del Torelló. A tres segons del final veiem com el Club Bàsquet Torelló perd d'un punt...

Locutor 2: Ara sí que veig molt complicat aixecar això. Em sap greu pels Pescallunes que ho han donat tot, que han viscut aquest equip des de les primeres boires de l'hivern...

Locutor 1: Encara no està tot perdut. Estem vivint l'últim temps mort demanat pel Club Bàsquet Torelló mentre veiem que la pilota s'ha colat al magatzem de material. Un noi i una noia del Club hi han anat darrere...

ESCENA 1 - MAGATZEM MATERIAL

Una pilota bota dins l'escenari; de seguida un noi i una noia entren a buscar-la per tal de seguir amb el partit. La pilota topa de ple amb una caixa enorme. De la caixa en sobresurt una carta, que crida l'atenció dels nens que entraven directes a agafar la pilota.

Noi: Què és això? *(agafant la carta)*

Llegint.

Quan un partit vols guanyar

Aquesta pilota has de buscar

Els nens es miren.

Noia:

Continua llegint.

La pots fer servir tu'T

Però pel temps s'ha perdut

Nois:

Llegint.

És vermella i negra
Com també el pebre

Per començar el viatge, heu de cridar més de cent persones a la vegada: Torelló, Torelló, molts COLLONS (*quan els nens diuen aquesta paraula sonarà "piip"*) i poca por!

Noi: Ens ajudeu?

Noia: A la 1, a les 2 i a les 3!

Tothom: Torelló, Torelló, molts COLLONS i poca POR!!!

VIATGE EN EL TEMPS. Se senten uns sons estranys i els nens es mouen com si tot tremolés. Es modifica el paper de la caixa, ara apareix:

-1963-
LA FARGA
LA CAMBRA

ESCENA 2 - LA FARGA LA CAMBRA

Surt un préssec de la caixa i tres homes equipats de piscina comencen a fer un joc.

El préssec arriba a mans del jugador 3 per error; s'havia d'avançar ell i no el jugador 2.

Jugador 1 (*Acostant-se al jugador 2*): He dit "passa gira tomba esquerra i no passa gira puja esquerra!". (*De sobte s'adona que el jugador 3 s'està menjant el préssec*). Daviiid!

Jugador 2 (*Al jugador 3, mentre el jugador 1 va a buscar una poma a la caixa*): Travessaràs el Ter tu per anar a Torelló a buscar-ne un altre?

Jugador 1: Tranquils... (*Ha agafat la poma i indica als altres jugadors que torna a iniciar el joc que es desenvolupa igual que l'altre cop, només que ara qui rep per últim cop la fruita és el jugador 2 que la dispara contra la cistella amb força. La poma passa per sobre el tauler a molta velocitat i els tres es lamenten que per poc no hagi entrat*).

Jugador 3: (*Animant al jugador 2*) Bé, bé, això és el bàsquet. S'ha de provar!

Durant tota aquesta estona els nois se'ls han estat mirant estranyats. Tenen la pilota que havien anat a recollir a les seves mans. Els tres homes no s'han adonat de la seva presència.

Noi: Ah! Jugueu a bàsquet!

Els tres jugadors miren els nois amb cara de pocs amics; es miren entre ells i els responen que sí amb poca seguretat, no saben ben bé a què juguen. De sobte, i com si res hagués passat, agafen una síndria i fan l'inici de la coreografia, però els cau i se'ls trenca. Estan molt tristos.

Noia: Voleu la nostra? *(Passant-los la pilota)*

Jugador 1: *(Després d'inspeccionar la pilota)* Vosaltres també jugueu a... *(assenyalant la cistella i les fruites...)*

Nois: Bàsquet?

Jugador 1: Sí. *(La passa al jugador 2, els nens van per respondre)*

Jugador 2: Nosaltres som del Club Bàsquet Torelló.

Nois: Nosaltres...

Jugador 3: *(Que ha intentat tastar la pilota)* Això no té gust de res!

Noia: I aquests flotadors?

Jugador 1: Són per travessar el riu!

Jugador 2: Entrenar moll era un drama!

Jugador 1: I jugar partits, pitjor!

Jugador 3: Sí, a l'hivern fa una mica de fred.

Jugadors: Però t'hi acostumes!

Jugador 1: Què us sembla, us agrada com a equipament?

Noi: Però, per què travesseu el riu?

Jugador 2: Oh, per arribar aquí!

Jugador 3: Caminem un bon tros des de Torelló per arribar aquí!

Jugador 1: Nedem un bon tros per arribar aquí!

Noia: No és Torelló aquí?

Jugador 3: No, coi, nena, no! *(assenyalant el cartell de la caixa)* Aquí ho posa ben clar: La Farga Lacambra! Ja ens agradaria jugar a Torelló!! *(Tot anant a abraçar al jugador 1 i al jugador 2, ells el consolen i també es lamenten fins a plorar).*

La noia mira el noi confosa.

Noi: Bé, nosaltres tirarem cap a Torelló que estem buscant... *(en veure que els plors van en augment i no pot demanar res)...* una cosa.

Noia: Torelló és cap a...

Els tres assenyalen direccions diferents. De seguida se separen per anar a equipar els nois amb indumentària de bany paternalistament. En el moment que un objecte del passat toca els nens comença el següent VIATGE EN EL TEMPS. A la caixa ara apareix un cartell que diu:

**-1967-
COL·LEGI DE
MONGES**

ESCENA 3 - SHORTS

Just davant dels nens hi ha dues jugadores que es posen unes faldilles sobre els shorts (evidentment, són els mateixos actors). Immediatament després de veure això, entra una monja (el tercer actor).

Monja: Què fa aquesta nena sense faldilles? (*referint-se a la noia*) On s'és vist avui en dia una noia sense unes faldilles? Això dels pantalons curts és per als nois! El Papa sempre diu que les noies han d'anar ben elegants i *sexys*! Ara mateix et porto una faldilla! (*Se'n va renegant amb el nom de Déu*)

Jugadora CBT: No és just que els nois puguin jugar amb pantalons curts i nosaltres no! Com podem permetre que ells juguin la lliga comarcal i nosaltres només puguem fer amistosos? Faig una crida a totes les dones perquè ens alliberem d'una vegada (*tot traient-se uns sostenidors*)! Només lluitant dia rere dia podrem ser lliures. Que es posin ells a la cuina i a cuidar els nens; nosaltres sortirem a treballar, a dirigir empreses i a fer el got després de la feina! Un dia, si lluitem, podrem avortar i, si ens ho proposem, podrem guanyar el campionat d'Espanya!

La resta de noies aplaudeix el discurs i s'emocionen. De sobte torna la monja i davant l'estupefacció de la noia li entrega una faldilla. Quan li ha donat, comença el VIATGE EN EL TEMPS. Aquest cop apareix:

**-1965-
FORTIÀ SOLÀ
TORELLÓ**

ESCENA 4 - DESGLAÇ FORTIÀ SOLÀ

Noi: No entenc res... No parem de viatjar en el temps, però jo no he vist cap pilota negra i vermella...

Noia: L'únic que tenim són un munt de coses inútils de l'any de la quica...

Entren tres homes abrigats fins a dalt de tot. Porten arròs i comencen a tirar-ne al públic. Un dels tres, de fet, es passeja pel públic.

Home 1: (*tot tirant arròs a la pista*) Us haureu d'apartar, estem desglaçant la pista...

Noia: Amb arròs?

Els tres homes es posen a riure.

Home 2: Arròs... Això és sal gorda!

Home 3: A punt per jugar contra el Torelló?

Noi: No, nosaltres no venim pas a jugar...

Home 3: *(als altres homes)* Ahh!! Són els àrbitres!

De sobte els tres homes es miren i van corrents cap al costat del noi i la noia. Treuen molt a poc a poc tres petaques plenes de conyac.

Home 1: Ostres... Potser tindreu set...

Home 2: És important hidratar-se aquí a Torelló...

Home 3: A més, amb aquest fred... Un bon raig de conyac és el millor!

Els nois s'aparten dels tres homes dient que no volen conyac.

Home 1: Com voldreu arbitrar?

Home 2: No podreu ni xiular!

Home 3: Amb aquest fred un s'ha d'emborratxar!

Els altres homes el fan callar. "Shhhht!"

Noi: Però no venim a arbitrar nosaltres...

Homes: Ah, no?

Noia: I per què no jugueu al pavelló?

Els tres homes es posen a riure.

Home 2: Quin pavelló? No en tenim pas!

Home 1: Ni ens cal. Aquí al Fortià Solà es juga de meravella!

Home 3: Sí, sobretot amb patins!

Home 2: Bé, es jugava millor a El Club, però ho compartíem amb l'handbol...

Els dos homes es posen a riure mentre beuen conyac i imiten els d'handbol.

Home 1: Així que heu vingut de públic? Això del Club Bàsquet Torelló va "viento en popa"!

Nois: De fet... Estem buscant una pilota negra i vermella... *(els tallen)*

Home 2: Seieu aquí un moment que acabem de desglàçar i de seguida podran veure el partit...

Home 3: Per allà a les 2 del migdia!

Els tres homes es posen a beure i riure de cop. De sobte, s'adonen que els nens van molt desabrigats i els ofereixen les seves jaquetes. En el moment que els les han donat, comença el següent VIATGE EN EL TEMPS. Ara el cartell de la caixa posa:

**-1987-
PAVELLÓ DE
TORELLÓ**

ESCENA 5 – INAUGURACIÓ PAVELLÓ

Els nois aterren a una pista de ball al màxim de "vuitantera". Sona Daddy Cool. Hi ha tres homes ballant.

Noia: *(acostant-se a un home que balla)* Hola, estem buscant una pilota...

Home 1: *(cridant)* Una pilota? *(fa un senyal a un home que hi ha a l'altra banda per indicar-li que vol una pilota)*

Home 2: *(cridant)* Una pilota? *(fa el mateix senyal idèntic que li ha fet l'altre home a ell a un tercer)*

Aquest tercer home no entén gens el gest.

Home 1: Una pilota!

Home 3: Una granota?

Home 2: Una pilota!

Home 3: Una pilona?

Nois: Una pilota!!!

Home 3: Ahh! No! Avui estem de festa!

Els tres homes segueixen amb el ball coreogràfic.

Noi: Què celebren?

Home 1: Inaugurem el pavelló!

Noia: Ah, així ja no us caldrà desglàçar la pista!

Noi: Ni tampoc compartir-la amb els d'handbol com fèieu a El Club!

La música s'atura de cop i els tres homes es posen molt melodramàtics.

Home 1: També la compartirem amb l'handbol...

Home 2: I el vòlei.

Home 3: I el futbol sala.

Home 1: I el judo.

Home 2: I el karate.

Cada cop estan més enfadats i tristos per compartir el pavelló amb tanta gent.

Home 3: I les escoles.

Home 1: I l'esquaix.

Home 2: I la Romeria Rociera.

Home 3: I l'U-zona Reggae.

Home 1: I el Club de Caça i Pesca.

Home 2: I les Bitlles Catalanes.

Home 3: I el curs de cuina.

Home 1: I el club del *velcro*.

Home 2: I el bar d'en Toni.

Home 3: I el Polipilo.

Home 1: I els drogodependents per a la independència.

Noi: (*Tallant-los*) Bé, el que és segur és que no passareu fred!

Noia: Ni haureu de travessar el riu per jugar com s'havia fet al principi!

Home 2: No... Però l'han construït tan a prop del riu que s'inundarà cada dos per tres el pavelló!!

L'Home 1 comença a desmuntar la bola de discoteca...

Home 1: I el club del *velcro*.

S'adonen, contents, que tots aquests també s'inundaran.

Home 2: I les bitlles catalanes.

Home 3: I el Polipilo.

Noia: I el Club Bàsquet Torelló!

L'Home 1 li tira amb força la bola de discoteca a la noia. Quan la toca: VIATGE EN EL TEMPS. Al cartell llegim:

**-6.000 a.C.-
TORELLÓ
CENTRE**

ESCENA 5 - PRIMITIUS

Noi: Creus que tornem a ser al 2015?

Noia: Home, tenim una pilota... *(referint-se a la bola de discoteca que li han tirat)*

Noi: No ho sé, no és negra i roja com deia l'escrit...

Noia: A veure... El que és segur és que hem viatjat sempre que ens han donat alguna cosa del passat...

De sobte, entren a escena uns homes primitius cridant i fent uns sons estranys.

Noi: D'acord, no estem al present...

Els primitius, en veure els nois, tenen por i s'aparten d'ells.

Noia: Els hem d'agafar alguna cosa per poder canviar de temps...

Comencen a empaitar els primitius que els esquiven com poden; finalment, aquests entren dins la caixa del centre de l'escenari i tiren alguna pell per defensar-se dels nois... Aquests l'agafen: VIATGE EN EL TEMPS. Ara al cartell de la caixa diu:

**-2015-
MATERIAL CBT
NO HO TOQUEU!**

ESCENA 6 – PRESENT

Es torna a sentir l'ambient de la pista que hem deixat amb la retransmissió de la ràdio i els nens veuen que tornen a estar al present.

Noi: No hem aconseguit res!

Noia: Tot de coses inútils!

A mesura que diu això, la noia es treu els objectes que li havien encolomat de sobre i els tira a la caixa, i el noi fa el mateix. Així que van tirant objectes, van sortint personatges que hem conegut queixant-se que llencin el seu material d'aquella manera. Finalment, la noia tira la faldilla i surt el personatge de la monja de dins la caixa.

Monja: On s'és vist! Tornes a anar amb pantalons curts... Això és pecat i seràs...

Abans que no pugui acabar de dir la frase, la noia li tira la pilota de bàsquet que havien de recuperar pel partit i la monja s'ha d'amagar.

Noi: La pilota!

Es comença a sentir de nou la retransmissió radiofònica que puntualitza que els nens encara estan al magatzem i els jugadors comencen a sortir a la pista.

Locutor 1: Els dos equips entren de nou a la pista...

Locutor 2: Sembla que el noi i la noia del CBT encara no han tornat del magatzem de material amb la pilota extraviada...

Locutor 1: A aquestes edats és molt fàcil perdre el temps...

Locutor 2: O aprofitar-lo, segons com es miri!

Locutor 1: Correcte, segons com es miri, segons com es miri...

De sobte surt un primitiu de la caixa amb una pilota negra i vermella i la que els nens han tirat a les mans. Parla amb accent anglès.

Primitiu: He trobat dues pilotes. Quina és la vostra?

Els nens van per respondre, però el primitiu els talla.

Primitiu: Necessito algú parcial: vosaltres que ens esteu mirant, em podeu dir quina de les dues pilotes és la que els ha caigut a aquests nois?

Si el públic vota la pilota normal, l'home primitiu els dóna la negra i roja tot explicant que han sigut sincers i que es mereixen la pilota màgica (en referència al conte del llenyataire). I si el públic vota que la negra i roja, el primitiu arronsa les espatlles i dóna la negra i roja també.

Els nois donen moltes gràcies al públic i se'n van d'escena.

Continua la retransmissió radiofònica.

Locutor 1: El noi i la noia finalment retornen amb la pilota del magatzem del material.

Locutor 2: Amb una pilota roja i negra, els colors que portem tots al cor!

Locutor 1: Exacte, els colors del Torelló! El Torelló que saca aquesta última pilota, avancen pel mig de la pista. La passada encertada fora de la línia de 6,25... EL TRIPLE QUE DONARÀ LA VICTÒRIA I...

Sona Chariots of Fire (Carros de foc) de Vangelis.

Els tres actors que han interpretat els diferents personatges surten de la caixa amb una pilota roja i negra lligada a un pal molt llarg i van acostant-la a la cistella. Juguen una mica si encertar-la o no i a la que l'encerten es talla de cop la música i se sent la locució de nou amb els locutors bojos parlant a la vegada.

Locutor 1: Hem assolit el somni, Torelló! Torelló! Torelló, t'estimo!!

Locutor 2: Sí, sí, sí, sí!!!! Ha entrat!!! La plaça Nova es torna boja!!!

La locució es fon amb la cançó We Are The Champions de Queen i pugen a l'escenari nois i noies equipats amb l'equip del CBT per celebrar la victòria del seu equip. El noi i la noia també tornen a l'escenari a celebrar-ho.